

Woorden

Het zwerven is me lang geleden opgelegd.
Mijn stem gekeerd naar binnen blijf ik buiten
de regels van het spel dat vaak te luid en
onwaarachtig om een winnaar vecht.

Mijn land is wijd. De woorden dwalen
vaak uren langs de zee voor ze gaan spreken
over wat is. Zij moeten vele weken
soms door de wind gaan om hun inhoud op te halen.

Ik loop ze na, zij laten zich niet jagen
en wijzen mij op alles wat ze zien.
Steeds als ik denk nu zijn ze er misschien

blijkt dat ik mij vergis. De lange dagen
die ik met hen zo zwijgend al heb afgelegd
geven wanneer ik spreek mijn woorden recht.

Johanna Kruit

Gedicht uit de te verschijnen bloemlezing "Zeegrens" (eind Nov. 2011)
Meer informatie kunt u vinden op www.johannakruit.nl